

tionalindkomsten. Er der noget, jeg, når jeg er ude at rejse, bliver lidt stolt over som dansker, så er det jo, at vi både har en meget høj ulandsbistand, at vi ikke bare har det som en målsætning, men at vi faktisk også lever op til den, og at vi også har denne miljø- og katastroferamme oveni.

Vi ønsker i SF, at vi får en yderligere debat om miljøbistand i denne samling. Det skal bl.a. være på baggrund af redegørelsen her i dag og de forskellige evalueringer, der foreligger, og det relevante ville være at stille en forespørgsel, som inddrager MIKA både i forhold til Danida og i forhold til Danced. Om vi så også skal tage den almindelige integrering af miljøbistanden i Danida i samme omgang, eller det kræver en særlig drøftelse, kan vi jo tage en drøftelse om blandt partierne, men her er altså også et område, som trænger til at blive kigget efter i sømmene.

Det fremgår, at der kan ske en styrkelse af miljøstøtten til Østeuropa i perioden frem til 2005, og det synes jeg er tilfredsstillende. Vi mener, at vi fortsat skal have en stor miljøstøtte til Østersøregionen, og vi mener også, at man kan prioritere EU's udvidelse, herunder også satsningen på Østersøområdet. Men jeg vil alligevel godt sige, at et af de steder, vi skal kigge lidt omhyggeligt på, er, at vi ikke koncentrerer os så helt voldsomt om det, at der ikke er plads til enkeltprojekter andre steder i Østeuropa. Det er min erfaring, at selv små projekter har ganske stor betydning i en lang række lande i Central- og Østeuropa, og jeg tror, det er vigtigt, at vi er til stede.

Så selv om det lyder så fint, og det står rigtigt på papiret, at vi skal forberede specielt de lande, der skal ind i EU og i øvrigt Østersøregionen, så er jeg altså bange for, at vi laver den prioritering så hård, at der ikke bliver plads til andre lande – Bulgarien, Rumænien og også længere østover – hvor de faktisk desperat beder om bare at få de kontakter og den politiske udvikling, der ligger i det.

Så til hovedemnet: Miljø-, freds- og stabilitetsrammen.

SF har vurderet redegørelsen her ud fra tre synsvinkler. For det første er vi imod, at rammen udvikler sig til at blive en ramme for finansiering af flygtningeopgaver i Danmark generelt. Det sagde jeg også i starten af mit indlæg. Disse penge er ikke og skal ikke blive Indenrigsministeriets penge. SF's principielle syn er, at i virkeligheden skulle vi ikke finan-

siere indsatsen i Danmark via de her midler. Vi har accepteret, at det var den politiske realitet, og det tror vi også nok er den politiske realitet fremover, men vi ønsker ikke og vil ikke være med til, at vi udvider broen, at vi gør det til en harmonika, som bare kan trækkes ud, så man kan sidde i Indenrigsministeriet og sige, at der er jo så mange penge på den her konto, og de kan bare bruges.

For det andet har vi vurderet, at vi vil sikre os, at der ikke sker en udnyttelse af de midler, der rettelig burde betales i forsvaret. Jeg har jo skrevet talen, før jeg hørte hr. Jens Hald Madsens indlæg, men jeg er glad for, at jeg har fået fokus på det, for vi ønsker, at der er et klart skel mellem, hvad der er freds- og stabilitetspagt, og hvad der er forsvar. Med det, som ligger i den skriftlige redegørelse, føler jeg mig faktisk ganske tryk i forhold til regeringen på det her punkt. Alligevel vil jeg spørge, om ministeren er enig i, at der skal være et klart skel mellem, hvad der er forsvarsudgifter, og hvad der er knyttet til freds- og stabilitetspagten. Jeg er klar over, at alt det her ligger inden for opbyggelsen af en strategi til forebyggelse og bilæggelse af voldelige konflikter, og den strategi er jo beskrevet heri, og at der skal laves et sekretariat i Udenrigsministeriet. Det ser faktisk rimelig godt ud, synes vi.

Jeg vil også spørge ministeren, om vi, når denne strategi er mere udbygget end det, der står i teksten i dag, kunne få en drøftelse, f.eks. i udvalg, inden den gøres færdig. Det vil være vores melding, at der bør være en politisk drøftelse, inden den er lavet færdig, ikke kun for at lede efter, om der er lavet det skel mellem forsvar og andre ting, men også, fordi det er fornuftigt, at Folketinget bliver mere inddraget i en så vigtig debat.

I den sammenhæng vil jeg faktisk rose hr. Per Stig Møllers indlæg om mindretalsbeskyttelse, for et tema, som nødvendigvis trænger sig på, hvis man skal lave det her, er menneskerettigheder, mindretalsbeskyttelse og udvikling af metoder for, hvordan man kan sikre mindretal, uden at nationalstaterne går fuldstændig i baglås.

Det, vi allerede står i, er givetvis den mest brandfarlige situation i de kommende år, og det er jo, fordi folkene vil bestemme noget mere selv. Det er, fordi hver enkelt borger over hele kloden siger: Jeg har menneskerettigheder. Det har mennesker. Borgere over hele kloden siger også, at det så også betyder, at de har lov til at